

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

มิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานในงานดังต่อไปนี้

- (๑) งานเกษตรกรรม
- (๒) งานที่รับไปทำที่บ้าน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ไตรรงค์ สุวรรณคีรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากสภาพการจ้างงานและการทำงานในงานเกษตรกรรมและงานที่รับไปทำที่บ้านซึ่งเป็นงานที่มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงกำหนดการคุ้มครองแรงงานในกรณีต่างๆ ให้แตกต่างไปจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้นั้น ยังไม่มีมาตรฐานในการปฏิบัติที่ชัดเจน จึงไม่อาจออกกฎกระทรวงดังกล่าวได้ สมควรกำหนดมิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บังคับแก่งานทั้งสองประเภทไว้ก่อน และโดยที่มาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง จะออกกฎกระทรวงมิให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแก่นายจ้างประเภทหนึ่งประเภทใดก็ได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พรพิมล/พิมพ์

๒๔ ก.ค. ๒๕๕๔

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕/ตอนที่ ๖๒ ก/หน้า ๒๐/๒๒ กันยายน ๒๕๕๑